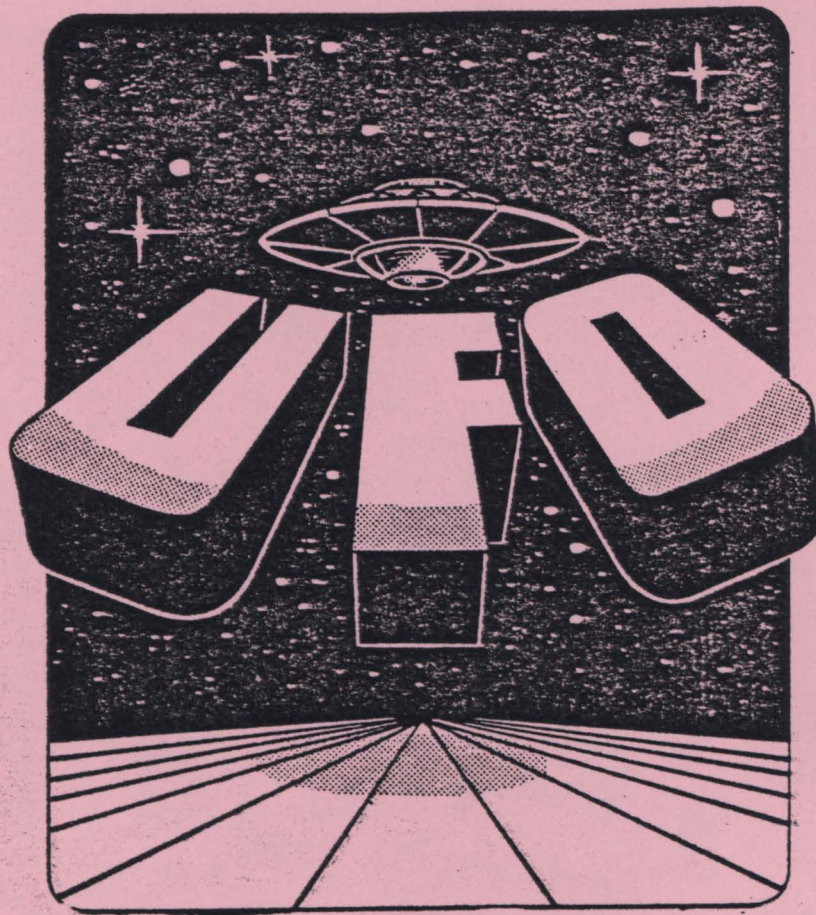

INTERN UFO - SVERIGE INFORMATION

UTGES AV RIKSORGANISATIONEN UFO - SVERIGE,
REDAKTINENS ADRESS: Bo ROSLIND
VÄSTMANNÄVÄGEN 2A, 734 00 HALLSTADHAMMAR
REDAKTIONENS TELEFON: 0220 - 11578

UTKOMMER 8 GÅNGER PER ÅR. PRENUMERATION 40 KRONOR FÖR
KALENDERÅR GENOM INBETALNING AV BELOPPET TILL POSTGIRO-
KONTO: 11 16 52 - 4, HALLSTADHAMMARS UFO-FÖRENING

BARNAFÖDANDE UNDER VATTEN

En ny teknik att föda barn har utvecklats av läkare i Sovjetunionen. Rapporterna visar att den ger en avspänd förlossning och är mindre smärtsam, utan smärtstillande medel eller kirurgiska ingrepp. Fotografierna som har tagits på ett sjukhus i Moskva visar en mamma och en barnmorska, som båda befinner sig i en behållare med varmvatten, som inte är djupare än att de kan hålla upp huvudet för att andas. Barnet föds under vattnet, varefter det förs upp till ytan för att ta sitt första andetag. Experimenten är resultatet av 20-årig forskning, och tanken är den att man skall efterlikna förhållandet i moderlivet för att lindra barnets chockartade inträde i den hårda, torra världen.

Gunne

GOLFSPELARES BIORYTMER

Tidskriften "Golf" rapporterar att en universitetsstudering, som skrev en avhandling om biorytmer, använde som jämförelse slumpvis utvalda proffsgolfspelares resultat.

"Resultaten var inte alla vad han hade väntat sig", heter det i Golf, och han "kom fram till den slutsatsen att det absolut inte finns något samband mellan biorytmer och framgång eller misslyckande". I avhandlingen hette det: "Utmärkta, medelgoda och dåliga prestationer kan alla förekomma under vilken som helst kombination av biorytmer. En "trippeltopp" av biorytmer (fysisk, emotionell och intellektuell) behöver därför inte stå i samband med utmärkta resultat."

Tidskriften Golf

Bosse

OPERATION HJÄLPER INTE MOT FÖRKYLNING

En operation på barn som innebär att man avlägsnar körteln bakom näsan har i över hundra år varit nästan ett universalmedel mot infektioner i de övre luftvägarna. Värdet av denna operation har nu börjat betvivlas framgår det av Dagens Nyheter för 26 juni 1980. Där redovisas en undersökning gjord av öronspecialisten Britta Rynnel-Dagöö vid Huddinge sjukhus. Arbetet började år 1974 i avsikt att ta reda på effekterna av denna operation, som är ett av de vanligaste kirurgiska ingreppen. Ett antal barn som skulle underkastas denna operation delades upp i två grupper. Den ena gruppen opererades, medan den andra utgjorde kontrollgrupp. Barnen följdes med regelbundna kontroller i två år. Förekomsten av förkylningar, öroninflammationer och inflammationer i örontrumpeten var densamma i båda grupperna. Doktor Rynnel-Dagöö menar att operationen kan vara befogad vid nästäppa hos barn men man inte skall tillgripa den i syfte att motverka förkylningar.

VOLTAIRE-MYSTERIET

När Voltaire dog, togs hjärtat ut ur kroppen och skänktes till hans niece, Madame Denis, som i sin tur skänkte det till Madame Villette, Voltairs adoptivdotter. Det fick till en tid vila i en silverask, men senare beslöt ägarna att återbörda hjärtat till kroppen. När graven i Pantheon öppnades, befanns den vara tom. Vad hade hänt med kroppen? Det vet ingen.

Orsaken till de olyckor, som är förknippade med Voltaires namn efter hans död anses vara, att den gamle cynikern körde bort prästerna från sin dödsbädd. Han dog utan de sista sakramenten. Berodde detta på att han hatade kyrkan eller på att han var halvt medvetslös, när kyrkans tjänare infann sig? Det vet man heller ingenting om. Och är det verkligen fråga om ett övernaturligt inflytande, eller är det bara en serie sammanträffanden? Hur länge ska det f.ö. fortsätta? Och måste alla, som bidrar till att sprida Voltaires böcker, också drabbas av förbannelsen?

Här följer en lista på några förläggare och utgivare av Voltaires böcker:

Beaumarchais - författaren till Barberaren i Sevilla och Figaros bröllop - var den förste som utgav Voltaires samlade verk. Han gick snabbt mot ruinen. Han förlorade en miljon francs på affären och dog fattig år 1799.

Desser utgav senare i en upplaga i tio volymer men dog snart efteråt, och hans vän Migeon, som satsade pengarna, slutade sina dagar i sjukdom och armod.

Cérioux och änkan Perroneau utgav en Voltaire-upplaga i sextio band. De ruinerade sig ohjälpligt.

Dalibon skänkte den litterära publiken en praktupplaga i nittiosju band och slutade sina dagar som arbetare i en fabrik för tryckfärg med en lön av två och en halv francs om dagen.

Touquet dog plötsligt år 1831, innan hans planerade Voltaireupplaga hann lämna trycket. Garnerry, Touquets kompanjon, fortsatte utgivandet och fullbordade upplagan i sjuttiofem band. Han dog utfattig.

Deterville, en rik förläggare som inte på något sätt kunde ruineras ekonomiskt utgav en Voltaire-upplaga. Han blev obotligt blind omödelbart efteråt.

René i Bryssel gav ut en upplaga av Voltaire. Han blev strax efteråt ruinerad och dog som daglönare.

I Amerika tog sig en skotte, Adam Dingwall, som också utgav en tidskrift med namnet Public Opinion, för med att utge Voltaire på engelska. När han dog var firman i konkurs.

Lincoln Mac Veigh gav ut en stor volym Voltaireverk 1928. Något år senare sattes firman i konkurs och största delen av upplagan såldes på exekutiv auktion.

DEN SVÅRFÅNGADE BRIDEY MURPHY

Ett fall av reinkarnation ... eller tidiga barndomsminnen?

När en affärsman i Colorado, som hade hypnös som hobby, försatte en grannfru i trans, resulterade det i förbluffande avslöjanden, och blev inledningen till efterforskningar av en kvinna som av allt att döma hade dött nära hundra år tidigare.

Grannfrun kallades Ruth Simmons (hennes verkliga namn avslöjades aldrig) och var från Pueblo i Colorado, och som "Bridey Murphy" berättade hon år 1952 om sin barndom, sitt äktenskap, sin död och begravning i 1800-talets Irland, och sin återfödelse i Förenta Staterna 59 år senare.

Hypnotisören var Morey Bernstein, som skrev en bestseller om fallet, "Sökandet efter Bridey Murphy", utgiven 1956. Bernstein använde en teknik kallad hypnotisk regression, under vilken försökspersonen gradvis förs tillbaka till barndomen. Han försökte därefter föra Ruth ännu ett steg tillbaka, till före födelsen, och fann plötsligt till sin häpnad att han lyssnade till Bridey Murphy.

Den omständliga berättelsen började 1806, då Bridey var åtta år och bodde i ett hus i Cork. Hon var dotter till en advokat, Duncan Murphy, och hans hustru Kathleen. Sjutton år gammal gifte hon sig med juristen Sean Brian McCarthy, och flyttade till Belfast.

SÅG SIN EGEN BEGRAVNING

Bridey berättade att hon fallit så illa att det kostade henne livet, och om hur hon hade bevittnat sin egen begravning. Hon beskrev gravstenen, och hur det kändes att leva efter döden.

Det var, erinrade hon sig, en känsla som varken var plåga eller lycka. På något sätt återföddes hon i Amerika, men Bridey kunde inte redogöra för hur det hade gått till.

Ruth Simms själv föddes i mellanvästern 1923, hon hade aldrig varit i Irland och talade inte ens med den allra svagaste irländska accent. De fakta som Bridey relaterade kontrollerades inte till fullo förrän efter det att Bernstins bok hade publicerats. Men när boken väl hade blivit en bestseller, kontrollerades nästan varje detalj grundligt av journalister som sändes till Irland för att försöka spåra upp den svårfångade kvinnan.

INGA OFFICIELLA BEVIS

Det var då som de första tvivlen på en verklig reinkarnation uppstod. Bridey angav att hon föddes den 20 december 1798 i Cork och att hon dog 1864. Ingendera av händelserna finns registrerad i de officiella arkiven. Inte heller finns det några uppgifter om det trähus, kallat "The Meadows", där hon sade att hon hade bott. De flesta husen i Irland är för övrigt byggda av tegel eller sten.

Hon uttalade sin mans namn som "See-an, men sade att det också kunde heta "Shawn". Sean uttalas vanligen "Shawn" i Irland. Brian, som Bridey före drog att kalla sin man, var Ruth Simmons mans andra namn. Men en del detaljer stämde. Så till exempel var hennes beskrivning av kusten vid Antrim korrekt. Likaså hennes berättelse om en resa från Belfast till Cork. Hon sade att hon hade gått till S. Theresa kyrkan. Det finns en sådan där hon sade att den låg, men den byggdes inre förrän 1911. Den unge Bridey gjorde sina inköp hos en speccerihandlare Farr. Man fann att en sådan butik verkligen hade existerat.

Trots luckorna i Brideys berättelse, var den ändå en förvånandsvårt detaljerad berättelse om livet på 1800-talets Irland, med uppgifter som Ruth Simmons knappast kunde känna till.

Fallet studerades av psykiatrer och psykologer som i många år hade använt hypnos som behandling. Många personer kan under djup hypnos vara ytterst mottagliga för suggestion, och reagerar på den vagaste antydning, de försöker ge det svar som de tror hypnotisören vill höra. Sådan hypnos är till stor del en fråga om att frigöra lämpliga detaljer ur minnets resorvar, hjärnan har ju en otrolig förmåga att samla uppgifter. Personen i fråga kan t.ex. tala på ett främmande språk som han inte har använt sedan barndomen och som han inte skulle kunna kovversera på i sitt normala, medvetna tillstånd.

INTE TALA SANNING

En hypnotiserad person kan till och med citera ordagrant ur en bok som han har läst i sin barndom. Men det är inte säkert att han automatiskt talar sanning, även om han försöker ge ett svar som är hypnotisören till lags. Bernstein medgav att han talat om för Ruth Simmons, medan denne var under hypnos, vad det var han ville, och det var då som hon blev Bridey Murphy.

De experter som undersökte Ruth Simmons fall kom till den slutsatsen att det bästa sättet att få fram sanningen var inte, att söka sig till Irland, utan att gå tillbaka till hennes egen barndom och hennes förhållande till sina föräldrar.

I boken sägs det att Ruth Simmons uppfostrades av en norsk farbror och hans hustru, som var av tysk-skotsk-irländsk härkomst, men det sågs ingenting om att hennes riktiga föräldrar båda hade irländskt påbrå, och att hon hade varit hos dem tills hon var tre år.

Vetenskapsmännen är övertygade om att ingenting som Bridey Murphy sade inte kan förklaras som ett minne från Ruths sedan länge glömda barndom. Och de tror att gåtan skulle lösas om Ruth tillät att hennes allra tidigaste barndom undersöktes under hypnos.

A.N.N/S.A.T

SALA AMATÖRFÖRENING
f. Tvärvetenskap
c/o MATS NILSSON
Ö. Thulegatan 43 733 00 SALA
Tel. 0224/121 82

Källa: Otroligt men sant. Det Bästas förlag. Reader's Digest AB.

OLÖSTA GÅTOR

Psykologen William James lämnade efter sig Amerikas ända verkligt originella filosofiska system - och några sällsamma gåtor, som inte ens hans slipade intelligens hade kunnat lösa. Amerika har accepterat hans filosofi, men det har glömt sådana problem som fallet Lurancy Vennum, som James gjorde till föremål för en undersökning år 1887.

Lurancy Vennum som bodde med sina föräldrar i Watseka i Illinois var en normal flicka ända tills hon en vacker dag, när hon var fjorton år helt plötsligt föll i en djup dvala. Från denna vaknade hon upp som en helt och hållet ny människa. Hon påstod sig nu vara Mary Roff, som hade dött i Watseka tolv år tidigare.

Flickan flyttade nu genast till familjen Roff, där det befanns att hon kom ihåg allt som man kunde ha väntat sig att den döda flickan skulle veta. I femton veckor levde hon som Mary Roff och påstod ihärdigt att hon hade återvänt från "skuggornas land" och bara lånat Lurancys kropp. Hon hade samma sätt, samma personliga särdrag, samma minnen och åsikter som den döda.

Om Lurancy Vennum hade spelat komedi måste man anta att den fjortonåriga flickan hade undersökt Mary Roffs förgångna med en noggrannhet, som världens bästa detektiver inte skulle ha kunnat uppnå. Men inte bara det utan hon måste också ha fått reda på saker som endast var kända för Mary Roff, vilken hade varit död i tolv år. Och om det inte var en komedi.... Men William James kunde inte riktigt förmå sig att acceptera den lösningen. Han hade ännu inte löst det egendomliga problemet, när han själv inträdde genom den gåtfulla port från vilken Mary Roff sade sig ha återvänt.

"Sedan någon tid har jag sysselsatt mig med tanken på något slagsmaskin eller apparat, som kunde sättas i funktion av de själar, som gått hädan till en annan existensform".

Hur långt experimentet med en sådan maskin drevs är inte känt. Att vissa experiment utfördes är säkert. Volka resultaten än var måste de vara av största intresse för alla dem som grubblar över denna fråga.

Mannen vars ord vi här citerat och som experimenterade med en apparat varigenom de döda skulle kunna sätta sig i förbindelse med de levande, var ingen mindre än Thomas Alva Edison.

Källa: Jules Verne-magasinet.

När det snarkas i sovrummet, blir det lite dåligt med romantiken...
Men vad skall man göra?

ZZZNARKAR DU???

Kraftiga snarkningar dånar genom nattens tystnad som en långtradare i uppförsbacke. De bryter genom åhörarens nervsystem som när en motorsåg skövlar skog. Stingslig som man är i småtimmarnas mörker uppfattar man dem som fientliga och riktade mot en själv.

"Konungen sover. Må alla ni vanliga döda hålla er vakna."

I nyktert dagsljus känner sig offren, åhörarna, i regel dumma över att ha telkat in psykologiska motiv bakom en enbart fysiologisk förreteelse. Snarkandet kommer av vibrationer i tungan och det slapp gemseglet. Det beror i regel på att strupmuskelnerna är avslappnade. Avslappning är knappast en aggressiv handling. Snarkaren snarkar inte åt någon.

Uppskattningsvis 15 procent av alla människor snarkar, och kanske 50 procent av de äldre. Winston Churchill var en framstående snarkare enligt talpedagogen Marcus Boulware, författare till en bok om snarkning. Detsamma gäller minst 20 amerikanska presidenter. Det finns lika många kvinnor som män bland snarkarna, enligt Boulware. Hög ålder, allergier, svullnad i svalg eller näsa, lösgemmar med dålig passform och för mycket rökning, sprit och mat förvärrar åkomman. Det är inte alla snarkare som väger för mycket, men tillräckligt många gör det för att man ska misstänka ett samband.

Snarkandet kan till och med vara en varningssignal - ifall den som snarkar om natten också är anmärkningsvärt trött på dagen. Han kan vara ett offer för så kallad sömnapné. En sådan snarkare kan frambringa ett plötsligt explosivt ljud medan han sover - det händer inte vid varje andetag - och faktiskt sluta andas. Då andningen upphört (apné) kan den vara borta i allt mellan några sekunder och över två minuter. Detta belastar kroppen och kan leda till högt blodtryck och hjärtsjukdomar.

Bara en liten del av snarkarna lider av sömnapné, och 90 procent av dem är män. Det enda hittills kända botemedlet är trakeotomi, ett kirurgiskt ingrepp varvid ett permanent lufthål tas upp i luftstrupen.

Metoderna för att kväva de vanliga snarkningarna låter inte fullt så drastiska. Läkarna föreslår dessa tänkbara botemedel:

SJÄLVHYPNOS: Enligt Boulware kan snarkandet betas med självsuggestion, ett slags självhypnos. Snarkaren måste säga till sig själv: "Jag ska inte snarka, varken i natt eller någon annan natt." Han bör be någon annan väcka honom när han snarkar, och innan han somnar om igen måste han koncentrera sig på sin snarkmekanism, musklerna längst bak i strupen. Boulware själv har ägnat "hundratals timmar" åt att öva vad han kallar "tröskelsömn", dvs att stanna på gränsen mellan sömn och vaka.

Under den tiden höll han munnen stängd och snarkade följaktligen inte. "Sedan lämnade jag över uppgiften till det undermedvetna", säger Boulware.

SNARKBOLLEN: Denna kufiska metod härstammar från det amerikanska frihetskriget, då man brukade sy in metallkuler i ryggen på soldaternas nattskjortor för att hindra dem från att sova på ryggen, det bästa snarkläget. I stället för metalltyngder kanske du föredrar att stoppa en tennisboll i en strumpa och sätta fast den bak till på pyjamasen. Men det finns en nackdel: eftersom hängivna snarkomaner kan sova på vad som helst lär de sig snart att tycka det är helt underbart att slumra på en tennisboll.

ÖRONPROPPAR: Proppar av gummi, plast eller vax kan skydda den snarkandes omgivning för en del av bullret, men är inte tillräcklig för att utestänga verkligt avancerat snarkande. Sådant kan nå 69 decibel och står sig alltså väl i jämförelse med de 70 till 90 decibell som en tryckluftsborr ger ifrån sig när den bryter upp betong.

KUDDAR: Snarkaren placerar en välig kudde högt uppe under hakan, så att munnen hålls stängd. "Kudden kan hållas på plats med ena armen eller båda", skriver Boulware, "och den kan hjälpa en människa att sova flera timmar utan att snarka."

OLIKA LÄGGTIDER: Det hjälper ibland om snarkarens offer sover djupt innan snarkaren sätter ignåg. Fler snarkoffer klagat över att inte kunna somna än över att bli väckta mitt i natten.

OPERATION: Det är en ärstisk åtgärd, som man ska vidta bara då i de fall där andningvägarna i näsa eller hals på något sätt är missformade. Det finns inte många kirurger som är villiga att operera en missbildning om den inte orsakar andra problem än snarkandet.

Vissa läkare och psykologer anser att gräl mellan makar om snarkandet döljer underliggande problem i deras förhållande. Andra har antytt att snarkandet skulle vara ett uttryck för en känsla av otillräcklighet eller besvikelse. Eller kanske är det så att man snarkar av ren och skär belåtenhet. Precis som en hungrig hundvalp älskar sin mat älskar snarkaren sin sömn. Han är med andra ord i harmoni med tillvaron.

Låt oss lämna ämnet med konstaterandet att experterna ger oss olika besked. Om just du är säker på lösningen så skriv en bok! Den blir en bestseller. Världen väntar fortfarande - och snarkar fortfarande.

Mikael Larsson/Hallstahammar

Det längsta avståndet hittills till ett med radioteleskop upptäckt föremål och sedan med spegelteleskop direkt observerat föremål är det som konstaterats beträffande en svag blå s.k. kvasar (kvasistellär radiokälla) som fått benämningen QSO OQ 172 i Boötes. Kvasaren är av storleken 17,5 och visar en rödförskjutning av 3,53, vilket överensstämmer med en himlakropp som drar bort med 95,5 % av ljushastigheten, (86 000 km/sek) och på ett avstånd av 15 600 miljoner ljusår eller $14,75 \times 10^{22}$ km.

A.N.N/SAT.

Bäva måde sport- fiskarna då sirianerna återvänder

Foto: PER KAGRELL

Brittiske forskaren Robert Temple hävdar att vi för över 5 000 år sedan besöktes av fiskliknande varariser från Sirius och att de gav oss civilisationen på gott och ont.

Sirius är inte bara ett stjärnlag i bandy. Det är ett stjärnsystem också, en del av Stora hunden. Enligt den brittiske forskaren Robert Temple, 36, ingår det en bebodd planet i det systemet.

Temple intresserar sig för Sirius samtidigt som han doktorens kulturrehistoria.

Planeten är osynlig härifrån på grund av att den är så liten och ligger så nära den ljusstarka stjärnan Sirius, sa Temple häromkvällen på ett psykiobiotiskt möte i Folkets hus i Stockholm. Men jag hade inte förutsett att det skulle bli så.

hållbara bevis för att jorden för mer än 5 000 år sedan beskötts av slemmiga något fränstötande individer från den där planeten.

— De var intelligenta, införde åkerbruk, skrivkonsten, arkitekturen, text. Religion fick vi också. Egypterna fick sin Osirismyt, babylonerna fick fiskguden Dagon och så vidare.

Människorna kom i krig med varandra sedan sirianerna åkt hem. Folket i södra Sudan flydde till nuvarande Mali i nordvästra Afrika där de blandade sig med de svarta. Deras två miljoner ättlingar kallas dogoner.

Sedan urminnes tider har dogonerna ritat cirklar, linjer, punkter på bland annat sina bergväggar. Besökande vetenskapsmän har trott det rört sig om magiska tecken.

Men på 1900-talet upptäckte västvärldens astronomer att Sirius inte är en enda stor stjärna som alla trott utan ett helt solsystem. De ritade upp dessa himlakroppars olika omloppsbanor.

Temple la deras ritningar över den som dogonerna gjort och de passade in precis! Dogonerna har alltså hela tiden känt till Sirius-systemets uppbyggnad, enligt Temple.

Men dogonerna har, till skillnad från våra vetenskapsare, en liten extra ellips i sitt hokus-pokus-mönster. Den skulle motsvara Siriusplanetens omloppsbanor.

Vart 60:e år fräsa dogonerna fiskguden Nomo genom att klä ut sig till fiskar där det gapande flakthuvudet ser precis ut som en upprättstående biskopsmitra.

Temple har i en bok, "Siriusmysteriet" (över 800 000 ex), redogjort för dogonernas fiskreligion som han studerat i åtta år.

Enligt den är dogonerna inriktade på att sirianerna ska återkomma och den dagen kan inte bli nådig för sportfiskare och sådana som försöker utrota de intelligenta valarna och delfinerna.

Hur går det med oss människor när de interplanetariska variserna återkommer? Det vet inte dogonerna riktigt. Men kanske får vi barn tillsammans som ser ut som sjöjungfrur och kanske vi med tiden återvänder helt till havet för att börja om från början med hela livet.

Forskare försöker få jorden att lätta på gasen

Jorden innehåller stora mängder metangas som innestängdes vid planetens födelse.

Det påstår i alla fall två forskare vid Cornell University i USA.

Om deras påståenden stämmer kan det bli aktuellt att leta efter gas på helt andra ställen än man gör i dag.

Hittills har man utgått ifrån att jordens förråd av olja och gas bildats ur kol som lagrats i växter. Därför har man letat i bergarter som är rika på växtsediment (organiskt sediment).

Men nu har man på olika platser funnit höga koncentrationer av metan.

Bland annat i Kivu-sjön i östra Afrika och längs den undervattenskedja som löper mitt i Stilla havet.

I dessa områden finns det inga spår av organiskt sediment.

Hur kan man då vara så säker på att gasen trots allt inte har sitt ursprung ur växter?

Sällsynt typ

Jo, det beror på en gas som kallas helium-3. Den är sällsynt, bildar inte gärna föreningar med andra ämnen och bildas inte vid radioaktivt sönderfall.

Där den förekommer i speciellt hög grad måste den därför ha förts ut av en annan gas.

Koncentrationen av helium-3 är ovanligt hög i samma områden som man hittat denna metan och slutsatsen är att den förts dit av metangasen.

Men att utvinna metan från dessa källor, om de finns på fler ställen, lär ge vissa problem.

Forskarna påstår att de finns på djup mellan 4 500 och 9 000 meter.

DET FLITIGA BIET

Hur mycket måste bina arbeta för att biodlaren skall få ett enda kilo honung? Ett cirkulär som skickades ut av det tyska biodlarförbundet ger oss svaret. Där sägs det att ett bi kan pollinera omkring 700 blommor på en timme. Men för att framställa ett kilo honung måste bina flyga till mer än sju miljoner blommor! Det innebär att ett enda bi — om det skulle leva så länge — skulle behöva närmare 10.000 "flygtimmar" eller omkring 15 månader för att samla ihop ett kilo honung. Biet skulle behöva flyga en sträcka på 240.000 kilometer, vilket ungefär motsvarar sex gånger runt jorden vid ekvatorn.

VÄDERKRÄMPOR ÄR INTE INBILLADE

Läkarna har inte tidigare tagit så allvarligt på påståenden att olika väderleksförhållanden orsakade kroppsliga och psykiska krämpor och sjukdomar av olika slag. Numera har den medicinska forskningen tagit upp problemen på allvar, man vet att "väderkrämpor" inte är några inbillade krämpor.

Problemen hänger samman med lufttrycket, temperaturen och årstiderna. Lågtryck och därmed ofta oväder är t ex en vanlig orsak till lindriga depressioner, det känns svårt och trögt att arbeta och komma igång även med enkla vardagliga sysslor. Man känner sig helt enkelt trött och olustig, i lindrigare fall. För människor med depressiv läggning kan besvären bli mycket värre.

När så lufttrycket stiger igen medför det en lättnad och man ser genast ljusare på tillvaron.

Varje dag ändras lufttrycket och detta beror på solens dragningskraft. Den åstadkommer en vågrörelse i jordatmosfären liksom månen påverkar havens vatten (ebb och flod). Solens inverkan innebär att det dagligen skapas två mindre toppar i lufttrycket. De brukar inträffa ca: kl 14 och 02. Detta kan vara en förklaring till förmiddagens anseende som bästa tid för en effektiv arbetsinsats. Man drar alltså nytta av den tid, då lufttrycket sakta stiger. Men de sk kvällsmänniskorna kan ofta inte utnyttja "konjunkturen" på förmiddagen. I stället arbetar de bättre på kvällen motsvarande lufttrycksvåg.

KROPPSLIGA SJUKDOMAR

Temperatur, luftfuktighet och vindarkkan också orsaka till och med svåra sjukdomstillstånd, i synnerhet i främmande klimat. Det har många utlandsressenärer erfarit. Åkommorna brukar försvinna efter några dagar, men de borde ändå uppmärksammas och om möjligt förebyggas, ungefär som man försöker gardera sig mot mag- och tarminfektioner. Det finns psykofarmaka som kan vara till stor hjälp vid dessa enkla psykiska störningar. Nackdelen är att dessa mediciner borde doseras individuellt och att det alltså kan ta tid

innan patienten och läkaren vet vilken dos som är den medicinskt riktiga.

Ett ypiskt exempel på en speciellt ogynnsam vind är det som italienare och schweizare kallat för "föhn". Det är t o m bevisat att denna vind är en bidragande orsak till att utlösa brott. Domstolarna i de aktuella trakterna tar hänsyn till detta faktum och dömer lindrigare än under normala väderleksförhållande, föhnvinden kommer bara då och då.

Den medicinska vetenskapen har som sagt börjat ägna uppmärksamhet åt klimatets samband med hälsa och sjukdom. Detta är en del av vad man i dag vet i denna fråga:

Det finns ett klart samband mellan vissa smärtor i leder och muskler och väderleksförändringar. (Patienterna har känt till detta i årtusenden men det är först på senare år det är medicinskt bekräftat).

Under våren och hösten ger sig det flesta antalet magsår sig till känna, både nya och gamla.

De akuta luftvägssjukdomarna, såsom snuva, halsfluss, och luft-rörskatarr dominerar under de fuktiga årstiderna vår och höst.

Akuta rubbningar i mag- och tarmkanalen är vanligast i augusti.

Solsken kan orsaka svåra allergiska hudutslag, sk ljusdermatoser. Jordbruksarbetare i sydligare länder kan få hudcanser av solbestrålningen.

Insjukningsmaximum för hjärtbesvär och sockersjuka inträffar i mars månad.

Reumatisk feber uppträder påfallande ofta i april.

VAD SÄGER PSYKIATRIKERN?

Så här säger bitr överläkare Ture Arvidsson, psykiater vid Ulvsunda sjukhus:

"Problemen är mycket intressanta men också komplicerade. Depressioner vid lågtryck förekommer mycket ofta. Man vet också att många personer får huvudvärk vid åska. Även vissa hjärtsjukdomar kan tillfälligt förvärras då det är åskväder.

Ett annat fenomen är den sk månskräcken, d v s patienter känner oro, ångest och får sömnsvärigheter vid fullmåne. Dessa fall möter man då och då.

Vi vet relativt lite i vilken utsträckning klimatiska sjukdomar förekommer - det finns inga statistiska siffror - men man tror att besvären kan vara mycket utbredda. Ofta är de dock inte så allvarliga att folk endast av den anledningen söker läkare. Ur vetenskaplig synpunkt gör detta inte problemen mindre.

Ur en psykiaters synpunkt är det även intressant med sambandet mellan årstider och en viss typ av depressioner. Dessa fall återkommer regelbundet vår och höst. Detta har dock inte med själva väderleken att göra. Varför dessa årstider är särskilt besvärliga för människor med depressiv läggning vet man ännu inte. Blir man sjuk av olika väderleksförhållanden kan det vara en tröst att veta att man inte är ensam om sådana besvär. Man kan också tänka på att vårt skiftande klimat dock hör till de bättre på jorden."

KÄLLA: Vettlanda Posten 18/9 1970.

OPERATION SPARAD SLANT

ETT VARMT TACK TILL DESSA BIDRAFSGIVARE

Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 254 -
Ebba Svedelius	Upsala	Lott 255 - 257
Ella Eriksson	Upsala	Lott 258 - 259
P.O. Arvidsson	Täby	Lott 260
Göran Norlén	Norsborg	Lott 261 -263
Stig Gustavsson	Uddevalla	Lott 264
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 265
Per-Olov Carlsson	Rönninge	Lott 266 - 275
Sture Blomén	Gävle	Lott 276 - 285
Tommy Carlsson	Umeå	Lott 286 - 305
Greta Folkerheim	Vällingby	Lott 306 - 310
Rolf Ohlsson	Sollentuna	Lott 311 - 330
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 331
Wera Mattsson	Stockholm	Lott 332 - 334
Göran Norlén	Norsborg	Lott 335 - 336
Gunnar Thorén	Kiruna	Lott 337
Ebba Svedelius	Upsala	Lott 338 - 339
Karl-Olov Pettersson	Arboga	Lott 340
Monica Johansson	Arboga	Lott 341 - 342
Sture Blomén	Gävle	Lott 343 - 352
Rolf Ohlson	Sollentuna	Lott 353 - 372

Lista nummer 3.

Bidragen inkomna från den 29/6 1982 t.o.m. 16/8 1982.

Föregående listor i tidigare nummer av denna tidning.

Postgironumret till UFO-SVERIGES STÖDFOND är....

23 90 52-4

Anne-Marie

Kan man läsa tankar? Har människan dolda krafter?
Ni kan själv göra samma försök som forskarna.....
Atomfysiken har fört oss närmare det som förr ansåg övernaturligt
Vid universiteten studeras nu utomsinnlig varseblivning och psykokinesi.

TESTA RESULTATEN SJÄLV OCH TÄNK FRAM RÄTT KORT OCH SIFFRA

Kan man läsa tankar? Besitter människan dolda inre krafter som vi ännu inte har en aning om? Är det möjligt att se in i framtiden och förutsäga olika händelser?

Det handlar om s k parapsykologisk forskning. Om telepati, psi-krafter och ESP-forskning. För inte så länge sedan ansågs folk som sysslade med sådana här saker för komplett galna.

Idag håller den parapsykologiska forskningen på att få en ställning som en erkänd vetenskap. Vid institutioner och universitet över hela världen arbetar tusentals seriösa forskare intensivt med att försöka registrera och kartlägga människans dolda krafter.

Debatten om parapsykologiska fenomen har fått en kraftig skjuts framåt genom en nyutkommen mycket intressant bok, Slumpens rötter skriven av den engelske författaren Arthur Koestler. I början av sin bok berättar Koestler hur forskarna går till väga för testa människans inre krafter. Vissa av försöken är inte märkvärdigare än att vem som helst kan genomföra den hemma vid köksbordet.

LÄSA TANKAR

Förkortningen ESP står för "extrasensorisk perception" Ett krångligt uttryck som mer träffade kan beskrivas med termen "utomsinnlig varseblivning".

ESP-forskning är ett av de centrala områdena inom parapsykologin. Genom ESP kan vi "se" eller förnimma saker som vi egentligen inte ser. Det kan röra sig om ett upp- och nervänt spelkort eller en enkel teckning som ligger dold inuti ett förseglat kuvert. Vissa personer har större ESP-förmåga än andra. Som vi förstår är det "den utomsinnliga varseblivningen" som kommit till användning då en person lyckas läsa en annan människas tankar.

I USA har forskarna sysslat med att studera och mäta ESP-kraften ända sedan början av 1930-talet. Försöken har varit nog övervakade och ägt rum under strängt vetenskapliga former. I ett av experimenten studerade man försökspersonernas telepatiska förmåga genom kortgissning. Man använde sig inte av vanliga spelkort utan av specialtillverkade sk Zenerkort som bara har fem olika bilder en cirkel en kvadrat ett kors en stjärna eller våglinjer.

1 RÄTT AV 5

En person "sändaren" lade upp kort efter kort dold bakom en skärm. Och försökspersonen "mottagaren" försökte samtidigt på telepatisk väg gissa vilket kort sändaren hade framför sig på bordet. Gissningarna protokollfördes och efter ett stort antal försök gjorde man en beräkning av resultatet. Möjligheten att gissa rätt av en ren slump är 1 på 5. Zenerkortet har ju bara fem bilder. Om man gissade 100 gånger borde man ha rätt 20. Och om man gissade 1000 gånger borde man ha rätt 200. Allt enligt den s k sannolikhetskalkylen som är en av hörnstenarna inom den moderna fysiken. Ju större antal försök man gjorde desto närmare fördelningen 1:5 borde man komma.

Om en försöksperson gissar rätt 22 gånger av 100 i stället för 20 gånger av 100 så tycker ingen att det är något märkvärdigt med det. Men om vi låter försökspersonen gissa 1000 gånger och han fortsätter att ligga 10% över medeltalet, 220 rätt i stället för 200 då tycker vi att det är konstigt. Och om han får fortsätta att gissa 5 000 gånger och fortfarande ligger 10% över medeltalet så blir vi definitivt förbryllade.

Försökspersonen har nu gissat rätt i 1 100 gånger av 5000 i stället för som det borde vara 1 000 gånger. Chansen för att man skall lyckas med den bedriften av en slump är en på två tusen.

Om försökspersonen får fortsätta att gissa 10 000 gånger - och får 2 200 rätt i stället för 2 000 - så har något mycket inträffat. Oddsens för att försökspersonens träffsäkerhet skall bero på en slump är nu nämligen bara en på två miljoner.

När det första resultatet från kortgissningsexperimenten publicerades i USA slog de ner som en bomb i vetenskapliga kretsar!

Protokollen redovisade 85 000 kortgissningsförsök som genomförts med ett antal utvalda personer. Och i medeltal hade försökspersonerna gissat rätt tjugo åtta gånger av hundra, i stället för tjugo. Oddsen för att de skulle lyckas med detta av en slump uppgå till astronomiska tal. ESP-forskningen hade fått sitt genombrott som en respektabel vetenskap.

I dag är det få forskare som inte betraktar ESP-krafterna som en realitet. Men det finns ingen som kan tala om hur krafterna verkar. Kanske handlar det om elektromagnetiska vågor eller om något sorts "biologiskt strålning" som vetenskapsmännen ännu inte har tillräckligt känsliga instrument för att mäta.

TELEPATI I RYMDEN

Ett av de mest uppmärksammade försöken att studera ESP-krafterna gjordes under Apollo 14:s månfärd i februari 1971. En av besättningsmedlemmarna ombord astronauten Edgar Mitchell försökte utifrån rymden få telepatisk kontakt med fyra utvalda försökspersoner nere på jorden. Experimentet följde de klassiska försöken med kortgissning. Och resultaten som ännu inte publicerats betecknades av Edgar Mitchell som "långt märkligare än man någonsin väntat sig".

Det finns tecken som tyder på att ESP-fenomenen för sig gällande också när vi drömmar. I USA har ett forskarteam grundat ett "drömlaboratorium" för att studera telepatiska drömmar under kontrollerade betingelser. Försökspersonerna får sova i enskilda rum på drömlaboratoriet. Innan de går och lägger sig fäster man en apparat på deras huvud som mäter hjärnans elektriska impulser. När apparaten rapporterar att försökspersonen drömmar försöker experimentledaren på telepatisk väg förmedla bilden av en tavla för honom. Sedan väcker man försökspersonen som får berätta vad han drömt om. De experiment som man genomfört vid "drömlaboratoriet" betecknas som betydelsefulla. Men ännu har man inte nått lika övertygande resultat som vid andra ESP-experiment.

ESP-kraften är passiv. Med den kan man bara om man har tur, ta emot tankar eller dolda bilder. Men forskarna studerar också aktiva så kallade psykokinetiska krafter eller PK-krafter.

Psykokinesi innebär att man försöker påverka föremål och få dem att flytta sig enbart med hjälp av viljan. Fenomen av den här typen är kända från den gamla folktron under namnet poltergeister. Det kan röra sig om tavlor som plötsligt faller ner från väggen. Eller klockor som oförklarligt stannar när en släkting dör.

Vem som helst kan på ett enkelt sätt testa sina PK-krafter. Allt man behöver ha är en tärning och en god portion tålamod. Experimentet går till så att man rullar tärningen och med "viljan" försöker få en viss sida att komma upp. Men man måste kasta tärningen många gånger-helst flera tusen. Och tärningen måste vara absolut felfri. Vissa tärningar är defekta och har en benägenhet att allt för ofta komma uppmed en viss siffra. En sådan tärning får man naturligtvis inte använda.

Om man nu rullar tärningen exempelvis 6 000 gånger så borde varje sida normalt komma upp 1 000 gånger. Är det verkligen möjligt att påverka tärningen med viljan och "önska upp" en viss sida oftare?

I USA lät forskare försökspersoner kasta tärning en halv miljon gånger! Och den "önskade" sidan kom upp påfallande ofta. Mycket oftare än vad man slumpmässigt kunnat vänta sig. Allt pekar på att okända krafter utanför slumpan influerat resultatet.

Så det är bara till att plocka fram tärningen och sätt igång och testa era PK-krafter.

SLUMP ?

Vid en jämförelse mellan presidenterna Lincoln och Kennedy finner man många märkliga överensstämmelser.

1. Båda presidenterna var engagerade i arbete för medborgeliga rättigheter åt negrerna.
2. Lincoln valdes in i kongressen 1847, Kennedy 1947.
3. Lincoln valdes till president 1860, Kennedy 1960.
4. Båda presidenternas fru miste en son genom dödsfall under den tid de bodde i Vita Huset.
5. Både Lincoln och Kennedy dräptes på en fredag och i närvaro av sin hustru.
6. Lincolns sekreterare, som hette Kennedy, rådde presidenten att inte gå till teatern (där han mördades). Kennedys sekreterare, som hette Lincoln, rådde Kennedy att inte åka till Dallas.
7. Båda männen sköts i huvudet.
8. Deras efterträdare, som båda hette Johnson, var sydstatsbor, demokrater och hade tillhört senaten.
9. Andrew Johnson var född 1808, Lyndon Johnson 1908.
10. John Wilkes Booth (som mördade Lincoln) var född 1839, Lee Harvey Oswald 1939.
11. Både Booth och Oswald var sydstatsbor och gynnade impopulära rörelser.
12. Boston Corbett och Jack Ruby mördade respektive Booth och Oswald innan deras offer ställts inför rätta.
13. John Wilkes Booth och Lee Harvey Oswald har lika många bokstäver i sina namn, lika så de båda Johnson (13 bokstäver) samt Lincoln och Kennedy (7 bokstäver.)
14. President Lincoln mördades i Fordteatern, president Kennedy i en bil av märket Lincoln, tillverkad av Ford.

Sedan 1840 har alla presidenter som valts med 20 års mellanrum, dött under sin ämbetsperiod.

- 1840 valdes William Henry Harrison. Han dog i lunginflammation 1841.
- 1860 valdes Abraham Lincoln. Han mördades 1865.
- 1880 blev James A Garfield vald. Han mördades 1881.
- 1900 omvaldes William KcKinnley men mördades 1901.
- 1920 valdes Warren G Harding. Han avled 1923 efter en magsjukdom.
- 1940 omvaldes Franklin D Roosevelt, vilken avled som president 1945.
- 1960 blev John F Kennedy vald. Han mördades 1963.

I amerikans historia har det endast varit två presidenter, valda med 20-årsintervaller, som inte dött i sitt ämbete. (Om man tar 1840 som utgångspunkt i beräkningen). Båda dessa presidenter valdes före 1840: Thomas Jefferson blev vald 1800 och James Monroe återvaldes 1820. Endast en president som dött under sin ämbetsperiod, passar inte in i 20-års-cykeln: Zachary Taylor som valdes 1848 och dog i en magsjukdom 1850.

24 presidenter som inte valts med 20 års intervaller (med 1840 som utgångspunkt) har inte dött i sitt ämbete. Hur stor den statistiska sannolikheten kan anses vara för en sådan rad av händelser skall inträffa, finns det olika meningar om. Enligt The Fisher Exact Probability Test är chansen 0,00004 eller mindre än på flera tusen. En matematiker Michael Capobianco har kommit fram till 0,012, vilket betyder något gynnsammare än en chans på hundra.

Men historiska händelser är svåra att beräkna statistiskt. Många oberäknerliga faktorer kan spela in. Kanske raden av sju presidenter inte är så märklig, kanske mindre märkligt än att få tolv rätt på tips.

Astrologer har pekat på konjunktioner mellan Jupiter och Saturnus som förklaring till den olyckliga 20-års cykeln.

Konjunktion mellan Jupiter och Saturnus, de två största planeterna i vårt solsystem, har sedan urminnes tider befunnits indikera regeringars störtande eller statsöverhuvudens död, när en nations horoskop passerar till cyklen. I Förenta staterna skedde den förklaring som innebar nationens födelse kl 2.17 på förmiddagen den 4 Juli, 1776 i Filadelfia. Saturnus regerade då åt det åttonde huset (döden) och regerade tillsammans med Uranus i det tionde huset (ledarskap). Saturnus var också 90 grader (en oförmånlig vinkel) från Jupiter och Mars (våldets planet). Således skapar denna astrologiska profil en känslighet för Jupiter-Saturnus-cykeln hos Förenta staternas presidenter.

Astrologin indelar zodiakiens 12 tecken i fyra element: eld, jord, luft och vatten - 1842 var Jupiter och Saturnus i konjunktion i Stenbocken, 1861 var de i konjunktion i Jungfrun, 1881 i Oxen. 1901 var dessa planeter i konjunktion i Stenbocken, 1921 i Jungfrun, 1941 i Oxen och 1961 i Stenbocken. Sju presidenter dog då deras presidentperiod hade en konjunktion mellan Jupiter och Saturnus i ett jordtecken. Det var visserligen en konjunktion mellan Jupiter och Saturnus i Jungfruns stjärnbild, som är ett jordtecken, under Jeffersons regering, men 1821 under Monroes presidenttid var konjunktionen i Vädurens stjärnbild, som är ett eldtecken. På grund av att konjunktionen 1981 är i Vågens stjärnbild, ett lufttecken, förutsäger Astrologen David Williams att den 20 åriga döds-cykeln nu kommer att brytas. På astrologisk grund förutsade A Morrison (1957), David Williams (1960) och Oliver Pryor (1960) Kennedys fränfalle under hans ämbets-tid.

Abraham Lincolns son, Robert, fick meddelande om att hans far hade skjutits och anlände till teatern just som presidenten bars ut. 1891 då Robert Lincoln var krigsminister i Garfields regering, skulle han följa presidenten till ett möte i New Jersey. Robert Lincoln kom fram till stationen just som den dödligt sårade Garfield bars bort från byggnaden. 1901 inbjöd McKinley Robert Lincoln att förena sig med honom på talartribunen i Music Hall i Buffalo. Robert Lincoln kom till Music Hall då den träffade presidenten bars ut till en ambulans. På grund av dessa tre händelser tänkte Robert Lincoln att det vilade en förbannelse över honom.

När Abraham Lincoln mördades hade en soldat vid namn John Parker, som avdelats som vakt i Fordteatern, lämnat sin post. När McKinley sårades dödligt, avväpnades ildådaren av en bredvidstående vid namn John Parker.

Anna-Nita Nilsson/SAT

KÄLLA: Sökaren Nr 1 1968. Årgång 5.

Graubalkmannen

Ett arbetslag på torvgrävning från Grauballe hade lördagen den 26 april 1952, stött på en välbevarad människokropp i mossen. Lyckligtvis skedde detta i en trakt där var och en visste vart han skulle vända sig, när märkliga ting kom i dagen i markerna, nämligen till läkaren Ulrik Balslev i Aidt. Under en hel människoålder hade han haft sin verksamhet i denna del av mellersta Jylland, där han även var känd som granskare av fornynd.

Mossen låg där i morgonsolens klara sken, som kom dagdropparna att glittra som miljoner diamanter. En stor skara av bygdens invånare hade redan samlats på platsen. Eftersom det var helgdag, var de fria från arbetet på sina ägor. Alla trängdes omkring ett människohuvud, mörkt i hyn och med en kortklippt hårtofs som stack rakt upp ur den mörkbruna torvmassan. En del av halsen och skuldran var också blottad. Det var tydligt att vi här återigen stod inför en av forntidens moss-människor.

Man kunde genast se att han låg i en mycket gammal torvgrav, ty ett ljust fuktigt lager av sphagnumtorv sträckte sig både över och under kroppen och visade nedgrävningens förlopp, även om gravens omfång inte mera kunde bestämmas, då konturerna på tre sidor redan blivit undangravda. Över huvudet hade man under året redan grävt bort en dryg meter av den överliggande torven. Det täckande lagret hade likväl från början varit betydligt tjockare, men under århundradens torvtäckt, som nu utmärktes av en mängd hål i den kringliggande mossens yta, hade lagret efter hand skurits bort och gått till bränsle i traktens gårdar och hus.

Den döde järnåldersmannen låg lite på lut i torvmassan med huvudet och överkroppen högst, vilande på botten av den gamla torvgraven. Huvudet var vänt mot norr, benen mot söder.

Huvudet gav liksom Tollundmannens huvud ett intryck av mannens utseende på dödens tröskel för många år sedan. Men ansiktet var inte präglad utav lugn utan av smärta och skräck. Pannans, rynkor, ögonen, munnen och den förvridna ställningen. Hans nedläggning i mossen hade kanske en annan orsak än Tollundmannens.

Ryktet om det sensationella fyndet och den dödes ovanligt väl bevarade tillstånd spridde sig snart vida omkring. Tusentals människor ville se Grauballemannen, som efter en provisorisk undersökning blev utställd till allmänt beskådande några dagar.

Efter en kortvarig utställning av den döde järnåldersmannen, som besågs av tusentals människor och som fick talrika hänvändelser om liknande utställningar utomlands till följd, satte en rad vetenskapsmän igång med den verkliga undersökningen. Rättsmedicinaren Willy Munck företog den första undersökningen av Grauballemannen i samma ställning vari han påträffats i mossen. Huvudet var i likhet med övriga delar av kroppen något utplattat till följd av trycket från överliggande torvlager som, efter det att vattnet i mossen på grund av torvtäkten pumpats ut, kommit att vila på den döde med hela sin tyngd. Huden var överallt mörkbru och fast, som om den blivit garvad. Orsaken härtill var mossvattnets konserverande egenskaper, som framför allt har motverkat de olika efter döden inträdande upplösningsprocesserna. På hjässan och vänstra sidan av huvudet var håret bevarat. Dess längd var upp till femton centimeter, och färgen rödbrun. En undersökning av håret tyder på att det varit mörkt.

En undersökning av benen, som uppmjukats genom avkalkning i mossen tycktes visa att de i dödsögonblicket hade varit oskadade och att därför ett brott på vänstra lår- och skenbenet liksom olika defekter i ansiktet uppstått efter döden. Om själva dödsorsaken råder knappast något tvivel. På framsidan av halsen kunde man se ett långt snitt som gick från öra till öra och så djupt att matstrupen var fullständigt avskuren. Denna sårskada hade antagligen åstadkommits genom flera snitt

av en annan person, ty både dess riktning och utseende motsäger att det kan röra sig om självmord eller har uppstått efter döden. Då man inte på halsen har kunnat påvisa avtryck av rep eller dylikt som uppkommer vid hängning eller strypning, måste dödsorsaken uppenbarligen ha varit den avskurna strupen.

Om Grauballe mannen har blivit slagen sanslös, innan halsen skars av, kan inte avgöras. En röntgenundersökning, företagen av professor Carl Krebs och med. dr Erling Ratje, visade nämligen ett brott på kraniet i gränsregionen mellan hjässan och högra tinningen, framkallad av ett trubbigt föremål, vilket kunde tyda på ett direkt slag, men om denna skada i likhet med ett krossår på vänstra skenbenet har uppstått före eller efter döden kan inte heller numera avgöras. Däremot har röntgenundersökningen givit vid handen att det finns tecken på byggnande ledgångsreumatism i bröstkotpelaren, en sjukdom som sällan inträder före 30-års åldern, en ålder som också stämmer med vad undersökningen av tänderna gav vid handen. Tecken på andra sjukdomar har inte kunnat upptäckas, och en mikroskopisk undersökning av olika vävnader uttagna i samband med en invärtes undersökning, varvid lungor och lever demonstrerades, har inte givit vidare upplysningar. I pungen fann man vid samma obduktion en tillplattad kroppsdel som man förmodade var mannens testiklar.

Röntgenbilder av huvudet visar en förvånandsvärt välbevarad hjärnsubstans, som dock var något förkrympt. Man kan tydligt se de båda hjärnhalvorna och ana sig till hjärnvindlingarna. Trots att en stark urvattning av benens kalksubstans har ägt rum i mossen, visade bilderna dock deras fina, nätliknande inre struktur, omgiven av hudens skuggning.

Tändernas dåliga tillstånd kunde tyda på att Grauballe mannen inte alltid hade levat på samma kost av växtföda som utgjorde hans sista måltid, vilken av växtforskaren doktor Hans Helbaek togs ut ur matsmältningsorganen för undersökning. Detta sista mål, som omfattade cirka 610 kubikcentimeter och sålunda var mer än dubbelt så stort som Tollundmannens maginnehåll, kan antas vara intaget omedelbart före döden. Det har bestått av en välling av ännu mera blandade fröbeståndsdelar än Tollundmannens, i allt 66 olika växter. Utom de i samband med Tollundmannen nämnda växterna fanns bl.a spår av tvåkornsvete, spelvete, råg, luddtåtel, engelskt rajgräs, molla, smörblomma, jungfrukam, nattskatta, rölleka, kamomill och fibbla. Dessutom kunde man påvisa små benrester samt täckhår från ett däggdjur i maginnehållet, något som tycks ge vid handen att soppan eller gröten - vad det nu kan ha varit - dessutom har innehållit kött. De ytterst små benresterna har likväl inte kunnat identifieras, och inte heller vet man från vilket djur täckhåret härstammar, men det är inte osannolikt att bådadera har funnits i sädes- och fröförråden och därför av en tillfällighet inblandats i födan. Grauballe mannens sista måltid kan därför liksom Tollundmannens och ytterligare en järnåldersman från Borremosse, troligen betecknas, som bestående uteslutande växtämnen.

Beträffande männens sista måltid gäller att man inte påträffat minsta spår av sommarens och höstens bär eller frukter, exempelvis smultron, björnbär, hallon, äpplen eller nypon och inte heller gröna växtdelar. Man har därför grund till sin förmodan att mannen har ljutit döden under vintern eller förvåren, innan allt började grönska. Gissningsvis kan man anta att döden inträffat vid den stora midvinterfesten eller festen som skulle förebåda vårens ankomst och vid vilken höjdpunkten just gjordes av blodiga människooffer under järnåldern.

A.N Nilsson/SAT

KÄLLA: Mossarnas Folk av P.V Glob
Natur och Kultur.

RYMDEN

FULLT TOMRUM

För dem som för ett kvartsekel sedan arbetade med vakuumteknik var ett vakuum på 1 miljarddel av atmosfärtrycket ett mycket gott vapen, det var ett så extremt tomrum som man kunde åstadkomma i laboratorierna. Men man visste redan då att världsrymden var ytterligare 10 miljarder gånger tommare. Med andra ord - världsrymden var helt otroligt tom. Den är fortfarande lika tom.

Våra metoder att studera den mycket förtunnade materia som finns i världsrymden har dock ökat enormt. Vi vet även att denna tunna gas eller plasma spelar en stor roll därför att världsrymdens dimensioner är så enorma. Genom rymdforskning har vi funnit att plasmata i rymden icke är en jämn, homogen gas utan är ordnat i trådformiga eller elektromagnetiska egenskaper. Denna rymdens komplicerade struktur är av avgörande betydelse för ett antal fenomen i jordatmosfären och omkring jorden: norrsken, magnetiska stormar, jonosfärens tillstånd och därmed radiokommunikationerna, och kanske också för vädret. Vi vet också att studiet av plasmata i rymden omkring oss ger nyckeln till problem som för somliga av oss ter sig centrala: de stora frågorna vadan och varthän: hurdan är universums struktur? Har det alstrats genom en plötslig skapelseprocess, en big bang, eller har det utvecklats enligt den modell Oskar Klein föreslagit med symmetri mellan materia och antimateria?

I ännu högre grad belyser denna nyupptäckta rymdstruktur vad vi kan kalla den (lilla skapelsen) problem: hur vårt lokala solsystem alstrats och hur jorden - allena av alla himlakroppar vi känner - blivit livets hemvist.

Att se

Av de tre viktiga formationerna i rymdplasmata är det endast en, den trådformade, som man kan observera från jorden. Vi har exempelvis på den i norrskensstrålar i jordens atmosfär och protuberanser i solens. De två plasmaformationerna, ett elektrostatiskt dubbelskikt och ett strömskikt, är ytstrukturer som inte lyser. Man kan endast observera dessa genom att skicka ett rymdskepp igenom den stora fria världsrymden, var uppdelad i kupéer skilda åt genom elektriska väggar var något som ingen anat förrän det första rymdskeppet bröt sig genom jordens lokala elektriska skal den s k magnetopausen. Sedan dess har man upptäckt en liknande vägg i jordens kölvatten och en tredje typ som delar den interplanetära rymden (den del av rymden där planeterna rör sig) i sektorer. Kanske finns det också en fjärde typ som delar rymden i vintergatan i kupéer för materia och för antimateria. Men rymdverksamheten har också så givit oss en ny asrtonomi på ett annat sätt: raketer och rymdskepp har krossat den atmosfärens mjölkglasruta som tidigare skiljde oss från vår celesta omvärld. Fram till för några decennier sedan

var det bara det synliga ljusets smala oktav som förmedlade vår kunskap om universums under. Radioastronomen ökade sedan vårt blickfält med mer än ett dussin oktaver. Men det infraröda området mellan det synliga ljuset och radioområdet var skymt av atmosfärens vattenånga och det ultraviolettera området av ozonskiktet. Det var ett dramatiskt ögonblick när den första spektrografen genombröt detta skikt och det ultraviolettera spektrumet plötsligt flammade upp, det spektrum som vi förut endast sett i Bengt Edlén's vakuumspektrografer. Lika betydelsefullt var det när det blev uppenbart att universum delade det Siegbahnska intresset för röntgen och gammastrålning.

Är det dessa nya spektralområden så viktiga för astronomin? Utan tvekan ja. De ger oss i väsentliga härseenden viktigare kunskap om universum än de tidigare studerade. I de tio infraröda oktaverna försiggår universums stora energihushållning. Den tunga transporten av enorma energimängder försiggår dagligen och studdligen per infrarött, världsrymdens oljetankers seglar på infraröda vågor. I kontrast härtill förmedlar ultraviolett och kortare vågor rapporter om de stora dramatiska händelserna. När en elektrisk ström bryts på solen och ger en solar flare, när en nova eller supernova exploderar är det i spektrums allra kortaste vågor, som det mest informativa telegrammet utgår. Det är också i detta område som vi bör söka bevisen för universums eventuella symmert i mellan materia och antimateria. Eftersom rymdforskningen ger oss en dramatiskt ökad information om universum står astronomin i begrepp att lämna jorden. Det är väl närmast priset som ännu motiverar jordbunden astronomi och frågan är om inte redan priset per relevant kunskapsmängd - om det går att definiera - är lägre för den rymdbaserade astronomin än för den jordbundna. Ett av de många experimenten på Skylab gav på några månader 36 000 fotografier av solkoronen som himlens blå ljus fördunklar för oss på jordytan, med undantag för solförmörkelse. Resultatet från Skylab är ungefär det samma som skulle erhållits av expeditioner från 1 000 solförmörkelser (under 500 år med två solförmörkelser per år).

Den nya Geofysiken

Om glunten varit astronaut skulle han nog ha sjungit (Där flammar Sirius, Där Orion, Där plaskar Jorden i eterns bad). I sanning har jorden fått ett förnyelsens bad, som omgestaltar mest hela geofysiken. De stora luftvirvlarna, och även de små, framträder klarare genom ett enda fotografi från rymden än genom att en sammanställning av observationer från tusentals aldrig så ambitiösa meteorologer. Hur vårt älskade fosterland ser ut är lika tydligt på dett rymdfoto (plus några mer detaljerade) som vad Kungl Lantmäteristyrelsen funnit under sekellånga arbeten, och det är väl frågan om ens Stoffregens all-sky-kamera-fotografier under geofysiska året givit en lika tydlig bild av norrskenets struktur. Allt detta klarlägges på bråkdelen av en sekund genom ett foto av en Hassel-blads-kamera. Dessa foton är bara ett urval av ett stort antal tagna på olika tider och olika våglängdsområden. Det samlade materialet ger mycket viktig kunskap om geologiska formationer, naturresurser inklusive energikällor, fiskstim i havet osv. Allt detta känner man till i USA och Sovjet, men endast delvis och i andra hand i Sverige där man synes ointresserad av att lära känna det egna landet. Men vi befinner oss ju i epok när den svenska forskningspolitikens ledande princip synes vara att försänka oss i en allt större okunnighet om allt väsentligare ting.

Fysiken och rymden

Eftersom 99,999...% av universum utgörs av magnetiserat plasma är plasmafysik och magnetohydrodynamik de grenar av fysiken som i dessa sammanhang dominerar. Men dessutom har rymdforskningen föryngrat den celesta mekaniken, den vetenskap som för 400 år sedan stred främst på barriaderna i den stora naturvetenskapliga revolutionen, men som man trodde kunde placeras på museum i det här seklets början. Den nya celesta mekaniken är i huvudsak vår 100-åriga kollega Tisserand som överlämnats i datorernas våld, vilka därmed bland annat styr rymdskeppen med en otrolig precision. Men samtidigt växer en annan celest mekanik fram som behandlar asteroiders, meteorströmmars och planetesimalers mångkropparproblem med plasmafysikens formalism.

Jag tillfrågas ofta av unga studenter vilka delar av fysiken de bör studera för att få en god grund för att arbeta med rymdforskning. Mitt första råd brukar vara att de ska undvika att öda tid på kvantmekanik och allmän relativitetsteori som är av ~~liten~~ betydelse för rymdforskningen. Tyvärr är det svårt för dem att följa rådet ofta är upplinjerade av dem som i sin ungdom upplevde de stora genombrotten på dessa områden och som fortfarande anser att dessa representerar en allena-salig-götande (modern fysik). Visst är det underbart att på gamla dar se sin ungdoms förälskelse i den första kärlekens skimmer, men det borde inte vara omöjligt att samtidigt registrera att man lever i en tid då en annan ungdom är ung.

Geologin och rymden

När Apollofärdenas början sades det hånfullt att deras enda vetenskapliga resultat skulle bli att några geologiska museer skaffade sig ett par nya monstrar för att utställa mångrus till allmänt beskådande. Nog är det möjligt att en hel del av månmaterialen finner sitt slutliga hemvist i sådana monstrar men dessförinnan har det passerat en mycket intressant process. Då jag inte själv är geolog har jag lånat denna kunskap från Gustav Arrhenius. När månmaterialen kommit till Houston i Texas fördelades det efter hård konkurrens mellan världens främsta geokemiska laboratorier - Arrhenius var en av dem som skötte fördelningen. Det underkastades en noggrann analys med de mest raffinerade metoder och det lär inte finnas några jordiska material som studerats så ingående. När analysen av the lunar rocks var färdig samlades forskarna till vad som kallas en (rock festival) i Houston där man jämförde resultaten. Det är fascinerande att se vad som kan läsas ut ur en liten månsten med nuvarande geokemiskt-fysikaliska metoder. Man kan bestämma för hur många miljarder år sedan materialet kondenserats ur ett plasma, man kan fastställa detta kemiska sammansättning temperatur och magnetisering. Man kan studera den följande utvecklingshistorien, avgöra om materialet chokats eller upphettats och i så fall när och hur mycket. Man kan vidare mäta hur mycket kosmik strålning och solvind det utsatts för. En enda flisa månsten är som ett dokument där dess egen historia är skriven i gitterstrukturens lapidarskrift (i detta ords ursprungliga betydelse!). Det visar sig att dokumenten från månen berättar mera om jord-mån-systemets tidiga historia än vad vi någonsin kan hoppas lära oss från jordiskt material, därför att de geologiska processerna gjort den gamla skriften oläslig här. Tillsammans med liknande information från meteoroiderna och på jätteplaneternas månar. Där kan vi hoppas att finna de verkligt heliga skrifter som en dokumenten om denna finns på asteroiderna och på jätteplaneternas månar. Där kan vi hoppas att finna de verkligt heliga skrifter som en gång kommer att ge oss den naturvetenskapliga skapelseberättelsen - en gång när de grävs fram ur rymdens djup och när våra teorier utvecklas så långt att vi förstår att läsa dem.

Rymdverksamhetens teknologi

Det råder en viss strid mellan forskarna som vill utnyttja rymdverksamheten för att så fort som möjligt få ut kunskap, och teknikerna som vill koncentrera sig på en mera avancerad rymdteknik. I denna strid står jag på teknikernas sida. Hur intressanta än rymdresultaten är, är det kortsiktigt av forskarna att pressa så hårt att den långsiktiga tekniska utvecklingen blir lidande. Det är V-bomberna, detta det andra världskrigets fruktansvärda terrorvapen, som givit upphov till den utveckling av raketmotorer som gjort rymdverksamheten möjlig. Men rymdtekniken skiljer sig nu alltmera från den militära tekniken. Månfärder kan inte motiveras av militära hänsyn och även om guden Jupiter var en stor krigare med blixn och åska som vapen är planeten Jupiter oduglig som militär bas. Det är intressant hur utvecklas, främst av Ernst Stuhlinger. I denna används rekyl från ett elektriskt accelerat kvicksilverplasma. När den äntligen tas i bruk kommer den att ge rymdskeppen en ny grad av rörelsefrihet. Det är möjligt att denna nya rymdmotor kan få sin energi från den plasmaenergi som finns ute i rymden och därmed skulle en ny epok i rymdresornas historia kunna börja. Men vi är ännu inte där. Till sist kan en pensionerad elektronikprofessor inte underlåta att nämna den nya elektronik som gjort det möjligt att styra rymdskeppen och att hålla kommunikationerna med jorden. Det nya rekordet i långdistanskommunikation är verkligen imponerande. När Pioneer 10 passerade Jupiter tog det 45 minuter för signalerna att nå jorden. För 15 år sedan representerades kommunikationsrekordet av våra antipoder belägna på $1/15$ dels sekund ljusavstånd. Vi har ökat distansen med en faktor 50 000. Kan vi öka med samma faktor en gång till har vi nått närmaste stjärna. Och det bör väl inte vara omöjligt.

Upptäckten av jorden

Nu säger man kanske att allt det där kan ju vara intressant för vetenskapsmän och tekniker, men på vad sätt angår det den stora allmänheten, den som i sista hand måste betala fiolerna. Jag tror inte man skall underskatta den s k stora allmänhetens intresse - jag har åtminstone ganska sällan träffat någon som inte efter en halv timmers samtal blir ganska fascinerad. Jag tror samtidigt att det viktigaste omedelbara resultatet av rymdforskning kanske ändå ligger på ett annat plan: genom den har vi upptäckt jorden. För första gången börjar vi förstå att jorden är ett litet men unikt klot i en stor öde rymd. Detta är visserligen ett faktum som redan de gamla grekerna kände till och som vi har lärt oss i våra skolböcker så länge det funnits skolböcker här i landet. Men vi har bara begripit det intellektuellt, vi har inte upplevt det visuellt och känslomässigt - naturligtvis gör jag ett undantag för Harry Martinsson. Det är de s k rymdakrobaterna som förmedlat den nya synen på oss själva. De har stått på huvudet i sin rymdkapsel och talat om att det finns en tillvaro utan tyngd, de har sett och fotograferat den blå planeten och talat om för oss hur otroligt förhållanden i själva verket är på jorden, hur detta lilla stoftkorn är det enda beboeliga i den del av universum vi känner. Vi har för första gången begripit att vi ömt måste vårda jorden för den är den enda vi har. Vi får inte smutsa ner den och förgifta den med atombomber och kärnkraftverk. Just precis de ekologer som tidigare fördömt rymdforskning för att de trodde att den var en konkurrent till deras egen verksamhet, börjar nu tala om space-ship earth som måste organiseras med recycling av alltmer sparsamma tillgångar och alltmer överflödande avfall enligt samma principer som ett rymdskepp. Olika synpunkter på rymdforskning Vi ska nu diskutera den viktigaste frågan hur rymdverksamheten ska inordnas i sitt historiska sammanhang, hur viska betrakta

den ur vad vi kan kalla filosofisk synvinkel. Låt oss registrera några av de viktigaste åsikterna. Det finns många som bestämt har försäkrat att rymdverksamheten endast är en djupare sett helt ointressant rymdcirkus, något som depraverande supermakter roar sig med, när deras folkmassor tröttnat på fotboll och ishockey. Som ett kuriosum kan noteras att även somliga forskare instämt i dessa naiva pereat-rop.

Låt oss som kontrast ta den andra ytterligen i synen på rymdforskningen som man kan utforma i enlighet med de vetenskapliga visioner som Gösta Ehrensvärd givit oss i sin remarkabla triogi: vi bör betrakta rymdålderns början som det tredje steget i livets historia. Det första steget var livets uppkomst, låt oss kalla det jästsvampens födelse. Det andra steget var livets landbacken, lungfiskens upptäcksexpedition med sitt strandslam som bas. Det tredje steget är frigörelsen från tyngdkraften som hittills hållit livet fängslat vid jordens yta.

Livets stora epoker karaktäriseras av jästsvamp, lungfisk-Gagarin. Enligt en något mera prosaisk version jämförs rymdverksamheten med de stora geografiska upptäckterna för snart ett halvt årtusende sedan. För dåtidens människor tedde sig jordytan lika oändlig som världsrymden nu. Vad som fanns långt bort från hemmets hårdvisste man inte. Det var fjärran hemska nejder, lämpliga för äventyrare och sagoberättare. Det praktiska livets män skulle inte ta befattning med sådant, de skulle hålla sig inom statsmurarna och syssla med köpenskap och politiska intriger. Det är intressant att diskutera denna analogi, att göra en jämförelse mellan t ex upptäckten av Amerika och rymdålderns begynnelse. De första expeditionerna till den nya världen kunde bäras upp av det rent intellektuella intresset, fascineringen över allt det nya vetande det bragte. Men en sådan fas är nödvändigtvis övergående och det var inte förrän högst handgripna ekonomiska faktorer kom in som koloniseringen av Amerika tog fart. Det var Inkas guld och präriernas bördiga mylla som förvandlade Atlantfärderna från pionärbragder till masstransport. Kanske kommer rymdaktiviteten att genomgå liknande faser. Den första entusiasmen är över i USA - men kanske inte i Sovjet - och man börjar fråga sig hur debet och kredit räknat i dollar ser ut. De som känner vetenskapens historia vet att varje nytt område som givit grundläggande nya problemställningar på viktiga områden har förr eller senare lett till omvälvningar som väl motiverat den ursprungliga forskningsinsatsen. Men det är omöjligt att från början säga vilka nya resultat som skall komma fram och detta fodrar det praktiska livets män för att ge sitt stöd. Visst har vi redan fått kommunikationssatelliter och andra småsaker, men kommersiellt är deras värde mycket litet jämfört med kostnaderna. Det är först på allra sista tiden som man funnit vissa industriella processer som måhända kan betyda för rymdverksamheten vad Inkas guld betydde för Amerikafärderna. Jag ska här bara nämna ett av de många exemplen: de nya metalllegeringarna. Här på jorden är det bara vissa metaller som man kan legera. De flesta metaller man blandar skiljes av gravitationen som olja och vatten. I ett gravitationsfritt rymdlaboratorium kan man däremot framställa nästan vilka legeringar som helst. Undersökningar i Skylab visar att somliga av dessa legeringar är supraleddare eller har andra egenskaper som gör dem värdefulla nog för att täcka transporten från jorden till en framtida rymdfabrik och tillbaka igen. Men kan även framställa skummetaller analoga med skumplast. Stål som är fyllt med mikroskopiska luftbubblor är mycket lättare men lika starkt som vanligt stål. Kanske ligger rymdindustrin i startgrpparna. Kanske får vi snart inte bara multinationella utan också multiplanetära företag. Men låt oss återvända till de geografiska upptäckterna. Det tillkommer våra historiker och sociologer att klarlägga hur den naturliga instinken ~~hemma~~bäst kunde

brytas av Columbus och Vasco da Gama och på närmare håll Adolf Nordenskiöld och Sven Hedin. Varpå berodde det att den anda som möjliggjorde sådana expeditioner under en följd av sekler fanns i Europa - även i Sverige - men knappast i andra delar av världen? Och varför har den andan under innevarande sekel lämnat Europa så att den nu nästan utelutande finns i USA och Sovjet? Varför betraktas månfärder som något självklart viktigt, väl värt en nationell ansträngning i dessa länder men som något löjligt, t o m avskryvärt, här i landet?

VETENSKAP OCH SAMHÄLLE

Vi kan naturligtvis säga att vi här i landet upplever en anti-intellektuell epok som domineras av kommersiella värderingar, när kunskap är av värde endast när den inom fem år kan exploateras ekonomiskt eller politiskt. Mottot är att politik är att vilja, men man glömmer att politik också är att veta och kunna. Vi kan naturligtvis säga att detta kunskapens förfall beror på att efter den tid då Torsten Gustavsson via Tage Erlander influerade den svenska forskningspolitiken denna har legat i händerna på en serie mörkmän. Men detta är endast en del av sanningen. Det finns i alla samhällen och i alla tider gott om sådana mörkmän, så den väsentliga frågan är vilka samhällsprocesser som fört dem till makten. Och varför har somliga av deras kolleger i andra europeiska länder varit endast obetydligt mera vidsynta?

Det sägs att i våra dagar är sökande av kunskap så dyrt att ett litet land som vårt inte har råd med det. Vi bör förtroendefullt överlämna detta åt supermakterna som gott kan använda sitt överflöd till sådana onyttigheter. Men här kommer frågan om kausaliteten upp. Sysslar supermakterna med grundläggande forskning därför att de är supermakter, eller är de supermakter därför att där och endast där finns det sökande av kunskap som ytterst är förutsättningen för en dominerande ställning. Naturvetenskapen föddes i Europa och det var den som en gång gav Europa den hegemoni som dess politiker, byråkrater och ekonomer nu har exporterat. Att Kunskapssökande inte borde vara för dyrt för vårt land har man demonstrerat genom att för några okunniga, men mäktiga herrars prestige vräka mer pengar i Marvikens grumliga vatten än vad man satsat på grundforskning från vikingatiden till våra dagar. Men även om det är nödvändigt att i en analys för vetenskapens villkor belysa de styrande politikernas handlande tror jag att det är fel att ge dem hela skulden för de rådande förhållandena. Det finns somliga politiker som formar historien genom att realisera sina ideal. Men alla de politiker för vilka politik betyder karriär beräknar vad de tror vara resultatet i samhällskrafternas parallelogram och handlar i dess riktning. Detta betyder att vi själva, vi alla i samhället och inte minst K Vetenskapsakademin bär en dryg del av skulden. Det är vår passivitet och oförmåga som tillåtet antiintellektuella krafter att dominera. Varifrån en ny upplysningstid skall komma vet vi väl inte. Jag tror att det finns gott hopp att den nya generationens friska initiativ kommer att knäcka etablissmangets petrifierade struktur. Jag skall livligt önska att även Akademien kunde bli en den nya aktivt arbetat för en sådan förnyelse. Akademien, dess ständige sekreterare och hans medarbetare behöver starkt stöd i sin strävan att än en gång i Akademiens historia göra henne till en dynamisk faktor i det svenska samhället.

Källa: En artikel av Hannes Alfven FoF 2/74

D A G O R D N I N G

1. Mötets öppnande
2. Dagordningen uppläses
3. Val av ordf. och sekr.
4. Ska UFO-Sverige stödja alternativa forskningsgrupper ekonomiskt?
5. FÖRSLAG TILL DATA-BEARBETNING
 - 5.a. Presentation av Projekt URD
 - 5.b. Genomgång av systemet
 - 5.c. Vilken nytta kan UFO-Sverige ha av databearbetning.
 - 5.d. Vilka konsekvenser kan detta få för UFO-Sverige
 - 5.e. Hur får vi lösa rapporter från andra organisationer i Sverige
6. ~~Hur upplever lokalgrupperna Centralgruppen? Upplysning och förfrågan.~~
7. Övriga frågor
8. Mötets avslutas.

PROTOKOLL

FÖRT VID RIKSORG. UFO-SVERIGES PLANERINGSKONFERENS I
SALA LÖRDAGEN DEN 2 OKTOBER 1982.

- § 1. MATS NILSSON S.A.T. HÄLSÄDE MÖTESDELTAGARNA VÄLKOMNA OCH FÖRKLARADE MÖTET ÖPPNAT.
- § 2. FÖRELIGGANDE DAGORDNING LÄSTES UPP OCH GODKÄNDES.
- § 3. SOM ORDF. FÖR MÖTET VALDES CHRISTER NORDIN. JÖRGEN GRANLIE VALDES TILL SEKRETERARE.
- § 4. HÅKAN EKSTRAND BERÄTTADE ATT DET DÅ OCH DÅ KOMMER FÖRFRÅGNINGAR TILL UFO-SVERIGE OM EKONOMISKT STÖD FÖR OLIKA TYPER AV FORSKNING. CHRISTER NORDIN REDOGJORDE FÖR DE EKONOMISKA FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR SÅDANT STÖD. BERTIL KUHLEMANN AUI. FÖRESLOG ATT MAN SKULLE UPPRÄTTA FORSKNINGSGRUPPER SOM KUNDE UTFÖRA UPPDRAG AV UFO-KARAKTÄR. REGLER FÖR DETTA ARBETE BÖR UTARBETAS. CENTRALGRUPPEN FICK I UPPDRAG ATT TILLSÄTTA EN ARBETSGRUPP. CARL-ANTON MATTSSON FÖRESLOG ATT MAN BORDE STÖDJA I.E.T. (INSTITUTET FÖR EKOLOGISK TEKNIK) I UMEÅ I DERAS ARBETE MED PRAKTISKA FORSKNINGSPROJEKT ENLIGT SCHAUBERGERS IDÉER. JÖRGEN GRANLIE ANSÅG ATT OM EKONOMISKT STÖD SKALL GES BÖR DET ANVÄNDAS FÖR EFTERFORSKNING I DET KÄLLMATERIAL SOM FINNS OM SCHAUBERGERS EXPERIMENT. EKONOMISKT STÖD FÖR ATT T.EX. TILLVERKA PROTOTYPER TILL MASKINER ENLIGT SCHAUBERGERS PRINCIPER ÄR F.N. OREALISTISKT.
- § 5. FÖRSLAG TILL DATA-BEARBETNING AV UFO-SVERIGES RAPPORTMATERIAL TOGS UPP OCH CHRISTER NORDIN GAV EN KORT REDOGÖRELSE FÖR BAKGRUNDEN TILL ATT FRÅGAN ÅTER HADE AKTUALISERATS.
- § 5A BERTIL KUHLEMANN, A.U.I. (ARBETSGRUPPEN FÖR UFO-IDENTIFIERING) PRESENTERADE PROJEKT URD OCH GAV EN ORIENTERING OM DET INTERNATIONELLA SAMARBETE SOM FINNS FÖR NÄRVARANDE, DEN MÅLSÄTTNING MAN HAR FÖR DET FORTSATTA SAMARBETET SAMT DEN ROLL SOM UFO-SVERIGES LOKALGRUPPER OCH FÄLTFORSKARE FÅR I DETTA SAMARBETE.
- § 5B KUHLEMANN INFORMERADE OM URD-SYSTEMETS UPPBYGGNAD. BJARNE HÅKANSSON, AUI REDOVISADE RESULTATET FRÅN DEN TESTKÖRNING SOM HAR UTFÖRTS PÅ 25 RAPPORTER FRÅN UFO-SVERIGES ARKIV.

§ 5c

CHRISTER NORDIN GAV SINA SYNPUNKTER PÅ VILKEN NYTTA UFO-SVERIGE KAN FÅ AV DATABEHANDLINGEN AV DESSA RAPPORT-MATERIAL. HAN KOM IN PÅ FÄLTFORSKARNAS ÖKANDE BETYDELSE I SAMMANHANGET OCH ANSÅG ATT MAN BÖR INRIKTA FÄLTFORSKAR-UTBILDNINGEN PÅ DETTA.

DET FÖRESLOGS ATT FÄLTFORSKARUTBILDNINGEN BÖR GE KUNSKAPER I AVSTÅNDS- OCH RIKTNINGSBEDÖMNING FÖR ATT FÅ FRAM SÅ TILLFÖRLITLIGA UPPGIFTER SOM MÖJLIGT VID INTERVJUER AV OBSERVATÖRER.

HÅKAN EKSTRAND MEDDELADE ATT CENTRALGRUPPEN BESLUTAT FORTSÄTTA MED TESTKÖRNINGAR PÅ DATOR AB BEARBETADE UFO-SVERIGE-RAPPORTER FRAM TILL 1983 ÅRS RIKSSTÄMMA I VETLANDA DÅ BESLUT OM DEN FORTSÄTTA BEHANDLINGEN AV HELA MATERIALET SKALL BESLUTAS.

PLANERINGSKONFERENSEN ANSÅG ATT MAN BORDE FORTSÄTTA KODIFIERINGEN AV ALLA RAPPORTER OCH AV DESSA DATABEHANDLA 100-150 ST. FÖR ATT SEDAN KUNNA PRESENTERA RESULTATET PÅ RIKSSTÄMMAN 1983.

MAN BÖR ÄVEN GÅ UT TILL LOKALGRUPPERNA MED EN FÖRFRÅGAN OM VILKA UPPGIFTER DE HELST SKULLE VILJA FÅ UT AV MATERIALET.

§ 5D

CHRISTER NORDIN ANSÅG ATT OM DATABEARBETNINGEN AV RAPPORT-MATERIALET INFÖRS MEDFÖR DETTA ATT DET STÄLLS STÖRRE KRAV PÅ FÄLTFORSKARNA MEN ATT ARBETET MED FÄLT-UNDERSÖKNINGAR OCH INTERVJUER MED VITTNEN BÖR BLI MERA INTRESSANT NÄR MAN VET ATT RAPPORTERNA KOMMER TILL ANVÄNDNING.

DET FRAMFÖRDES FÖRSLAG PÅ ATT MAN TILL LOKALGRUPPERNA SKICKAR EN ORIENTERING OM HUR MAN KODIFIERAR RAPPORTER SOM SKALL DATA-BEHANDLAS.

MAN BÖR SAMTIDIGT UNDERSÖKA HUR STORT INTRESSE DET FINNS FÖR ATT LÄRA SEJ KODIFIERING.

§ 5E

MAN VÄDjade TILL DE MEDLEMMAR SOM HADE GODA KONTAKTER MED ANDRA UFO-ORGANISATIONER I SVERIGE ATT FÖRSÖKA FÅ DESSA ATT STÄLLA SINA UFO-RAPPORTER TILL FÖRFOGANDE FÖR KODIFIERING OCH DATABEARBETNING.

§ 6

GUNNAR THORÉN VILLE SOM KRITIK AV CENTRALGRUPPEN TALA OM ATT MÅNGA SOM SKRIVER BREV TILL UFO-SVERIGE BEKLAGAR SEJ ÖVER ATT DE INTE FÅR SVAR PÅ SINA BREV.

MATS NILSSON SVARADE ATT MAN HELT ENKELT INTE HINNER MED ATT BESVARA ALLA BREV. ARNOLD IDEBRING TYCKTE ATT EN DEL AV DETTA ARBETE BORDE KUNNA UTFÖRAS AV GRUPPER SOM FINNS PÅ RELATIVT NÄRA HÅLL TILL CENTRALGRUPPEN.

OWE LEWITZKI: ANSÅG ATT MAN KUNDE DELA UPP ARBETET PÅ OOLIKA GRUPPER GENOM ATT CENTRALGRUPPEN SKICKAR SVAR I FORM AV ETT KORT DÄR MAN TACKAR FÖR BREVET OCH ANMODAR BREVSKRIVAREN ATT TA KONTAKT MED EN ANGIVEN PERSON I NÅGON NÄRBELÄGEN LOKALGRUPP.

THOMAS DAHL FRAMEÖRDE NÅGRA SYNPUNKTER PÅ RAPPORTHANTERINGEN. HAN ANSÅG ATT DE RAPPORTER SOM GÅR DIREKT TILL RAPPORT-CENTRALEN BÖR SKICKAS TILLBAKA TILL BERÖRD LOKALGRUPP FÖR KÄNNEDOM ELLER EVENTUELL KOMPLETTERING. HAN ANSÅG DET MYCKET OTILLFREDSSTÄLLANDE NÄR MAN I ORTSPRESSEN HAR KUNNAT LÄSA OM LOKALA UFO-OBSERVATIONER SOM UFO-SVERIGE HAR VARIT INBLANDADE I MEN SOM LOKALGRUPPEN INTE HAR KÄNT TILL.

§ 7.

CHRISTER NORDIN MEDDELADE ATT NÄSTA PLANERINGSKONFERENS SKALL HÅLLAS I GÄVLE VÅREN 1983. DATUM MEDDELAS SENARE. VÄRD FÖR KONFERENSEN BLIR GÄVLEBORGS UFO-FÖRENING.

ARNOLD IDEBRING FÖRESLOG ATT UFO-SVERIGE STÄLLER SEJ SOM GARANT FÖR EN BUSSRESA TILL RIKSSTÄMMAN I VETLANDA 1983. HAN ERBJÖD SEJ ATT LÄGGA UPP EN FÄRDPLAN OCH INHÄMTA OFFERTER.

THOMAS KJELLSSON ERBJÖD SEJ ATT ARRANGERA EN RESA TILL HESSDALEN I NORGE.

HÅKAN EKSTRAND MEDDELADE ATT HAN UNDERSÖKT KOSTNADERNA FÖR ATT HA EN PERSON ANSTÄLLD PÅ UFO-SVERIGE. DE ÄR I DAGSLÄGET CA. 125 000:- DET ÄR MÖJLIGT ATT MAN KAN FÅ EN HALVTIDS-TJÄNST MED HJÄLP AV AMS.

§ 8.

ORDFÖRANDEN TACKADE FÖR VISAT INTRESSE OCH FÖRKLARADE MÖTET AVSLUTAT.

29 PERSONER FRÅN 12 FÖRENINGAR DELTOG I PLANERINGSKONFERENSEN

VID PROTOKOLLET

JÖRGEN GRANLIE